

Tirsdag den 5. april 2011

Ny EU-rammepolitik til bekæmpelse af vold mod kvinder

P7_TA(2011)0127

Europa-Parlamentets beslutning af 5. april 2011 om prioriteringer og udkast til en ny EU-rammepolitik til bekæmpelse af vold mod kvinder (2010/2209(INI))

(2012/C 296 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til bestemmelserne i De Forenede Nationers retlige instrumenter vedrørende menneskerettigheder og navnlig om kvinders rettigheder, såsom FN's pakt, verdenserklæringen om menneskerettigheder, de internationale konventioner om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen om bekæmpelse af menneskehandel og udnyttelse af andres prostitution, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) og denne konventions valgfrie protokol, konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf samt konventionen fra 1951 om flygtninges retsstilling og princippet om »non-refoulement«,
- der henviser til andre FN-instrumenter om vold mod kvinder, såsom Wien-erklæringen og -handlingsprogrammet af 25. juni 1993 vedtaget på FN's verdenskonference om menneskerettigheder (A/CONF.157/23) og erklæringen af 20. december 1993 om afskaffelse af vold mod kvinder (A/RES/48/104),
- der henviser til resolutionerne fra FN's Generalforsamling af 12. december 1997 om forebyggelse af kriminalitet og strafferetlige foranstaltninger til bekæmpelse af vold mod kvinder (A/RES/52/86), af 18. december 2002 om bekæmpelse af æresforbrydelser begået mod kvinder (A/RES/57/179) og af 22. december 2003 om afskaffelse af vold i hjemmet mod kvinder (A/RES/58/147),
- der henviser til rapportererne fra de særlige rapportører fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder om vold mod kvinder samt generel henstilling nr. 19 fra FN's Komité til afskaffelse af diskrimination mod kvinder (11. samling, 1992),
- der henviser til Beijing-erklæringen og -handlingsprogrammet, der blev vedtaget på den fjerde verdenskonference om kvinder den 15. september 1995, og til Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2000 om opfølgningen af Beijing-handlingsprogrammet ⁽¹⁾, af 10. marts 2005 om opfølgningen af den fjerde verdenskonference om kvinder - Handlingsprogrammet Platform for Action (Beijing+10) ⁽²⁾ og af 25. februar 2010 om opfølgningen af Beijing-handlingsprogrammet (Beijing +15) ⁽³⁾,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 19. december 2006 om en forstærket indsats i bekæmpelsen af alle former for vold mod kvinder (A/RES/61/143) og til FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1325 og 1820 om kvinder, fred og sikkerhed,
- der henviser til arbejdet i Europarådets ad hoc-udvalg om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (CAHVIO), der blev oprettet i december 2008 for at forberede en Europarådskonvention om dette spørgsmål,
- der henviser til konklusionerne fra EPSCO-rådet af 8. marts 2010 om vold,

⁽¹⁾ EFT C 59 af 23.2.2001, s. 258.

⁽²⁾ EUT C 320 E af 15.12.2005, s. 247.

⁽³⁾ EUT C 348 E af 21.12.2010, s. 11.

Tirsdag den 5. april 2011

- der henviser til sin holdning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om den europæiske beskyttelsesordre ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 26. november 2009 om bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽²⁾,
 - der henviser til sin erklæring af 21. april 2009 om kampagnen »Sig NEJ til vold mod kvinder« ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om bekæmpelse af kønslig lemlæstelse af piger og kvinder i EU ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Kommissionens strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd (2010-2015), som blev fremlagt den 21. september 2010,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0065/2011),
- A. der henviser til, at ingen enkeltforanstaltning vil eliminere kønsbestemt vold, men at en kombination af infrastrukturelle, lovmæssige, juridiske, håndhævningsmæssige, uddannelsesmæssige, sundhedsmæssige og andre tjenesterelaterede foranstaltninger i betragtelig grad kan reducere denne vold og dens konsekvenser,
- B. der henviser til, at der ganske vist ikke findes nogen internationalt anerkendt definition af begrebet »vold mod kvinder«, men at FN har defineret det som enhver kønsbestemt voldshandling, der resulterer i eller sandsynligvis vil resultere i fysisk, seksuel eller psykologisk skade eller lidelse for kvinder, herunder trusler om sådanne handlinger, tvang eller vilkårlig frihedsberøvelse, hvad enten den forekommer i det offentlige liv eller i privatlivet ⁽⁵⁾,
- C. der henviser til, at vold er en traumatisk oplevelse for alle, mænd, kvinder og børn, men at kønsbestemt vold oftest udøves af mænd mod kvinder og piger, og at den afspejler og styrker ulighederne mellem mænd og kvinder og truer ofrenes helbred, værdighed, sikkerhed og autonomi,
- D. der henviser til, at det i undersøgelser af kønsbestemt vold anslås, at mellem en femtedel og en fjerdedel af alle kvinder i Europa har været udsat for fysisk vold mindst en gang i deres voksenliv, og at mere end en tiendedel har været udsat for seksuelle overgreb med voldsanvendelse; der henviser til, at forskningen ligeledes viser, at 26 % af alle børn og unge beretter om fysisk vold i barndommen,
- E. der henviser til, at annoncer og pornografi ofte viser forskellige former for kønsbestemt vold og dermed trivialiserer vold mod kvinder og hindrer strategier med sigte på ligestilling mellem kønnene,
- F. der henviser til, at mænds vold mod kvinder former kvindernes stilling i samfundet: deres helbred, adgang til beskæftigelse og uddannelse, integration i sociale og kulturelle aktiviteter, økonomisk uafhængighed, deltagelse i det offentlige og politiske liv, beslutningstagning og forholdet til mænd,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0470.

⁽²⁾ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 53.

⁽³⁾ EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 131.

⁽⁴⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 52.

⁽⁵⁾ Artikel 1 i FN's erklæring af 20. december 1993 om afskaffelse af vold mod kvinder (A/RES/48/104); punkt 113 i FN's Beijing-handlingsprogram fra 1995.

Tirsdag den 5. april 2011

- G. der henviser til, at kvinder i mange tilfælde af årsager, der er komplekse og forskellige, og som omfatter psykologiske, økonomiske, sociale og kulturelle faktorer, undlader at anmelde tilfælde af kønsbestemt vold mod dem, idet de måske også savner tillid til politiet, retsvæsenet og social- og sundhedstjenesterne,
- H. der henviser til, at kønsbestemt vold, navnlig mænds vold mod kvinder, er et udbredt, strukturelt problem i hele Europa og hele verden, og at dette fænomen påvirker ofre såvel som voldsudøvere i alle aldre og med en hvilken som helst uddannelse, indkomst eller position i samfundet og hænger sammen med den ulige magtfordeling mellem mænd og kvinder i vores samfund,
- I. der henviser til, at økonomisk stress ofte medfører hyppigere, voldeligere og farligere mishandling; der henviser til, at undersøgelser har vist, at volden mod kvinder tiltager, når mænd oplever forandringer og føler sig pressede som følge af den økonomiske krise,
- J. der henviser til, at vold mod kvinder omfatter en bred vifte af krænkelse af menneskerettighederne, som omfatter: seksuelt misbrug, voldtægt, vold i hjemmet, seksuelle overgreb og seksuel chikane, prostitution, handel med kvinder og piger, krænkelse af kvinders seksuelle og reproduktive rettigheder, vold mod kvinder på arbejdspladsen, vold mod kvinder i konfliktsituationer, vold mod kvinder i fængsler eller behandlingsinstitutioner samt adskillige former for skadelig traditionel praksis; der henviser til, at alle disse former for overgreb kan give alvorlige psykologiske ar, skade kvinders og pigers generelle sundhedstilstand, herunder deres reproduktive og seksuelle sundhed, og i nogle tilfælde medføre døden,
- K. der henviser til, at mænds vold mod kvinder i form af voldtægt i mange medlemsstater ikke betragtes som en lovovertrædelse, der automatisk medfører retsforfølgelse ⁽¹⁾,
- L. der henviser til, at der ikke foretages nogen regelmæssig og sammenlignelig dataindsamling om de forskellige typer vold mod kvinder i EU, hvilket gør det vanskeligt at vurdere fænomenets egentlige omfang og finde passende løsninger på problemet; der henviser til, at det er meget vanskeligt at gennemføre en pålidelig dataindsamling, da kvinder og mænd på grund af frygt eller skam er uvillige til at berette om deres oplevelser til de relevante aktører,
- M. der henviser til, at de eksisterende undersøgelser af Europarådets medlemslande anslår de årlige udgifter i forbindelse med vold mod kvinder til ca. 33 mia. euro ⁽²⁾,
- N. der henviser til, at kvinderne i Den Europæiske Union som følge af forskellig politik og lovgivning i de forskellige medlemsstater ikke i lige grad er beskyttet mod vold fra mændenes side,
- O. der henviser til, at Den Europæiske Union med Lissabontraktaten har bredere kompetence inden for retligt samarbejde i straffesager, herunder inden for strafferet og materiel strafferet samt inden for politisamarbejde,
- P. der henviser til det foruroligende antal kvinder, der er ofre for kønsbestemt vold,

⁽¹⁾ Kommissionens undersøgelse fra 2010 »Feasibility study to assess the possibilities, opportunities and needs to standardise national legislation on violence against women, violence against children and sexual orientation violence«, s. 53.

⁽²⁾ »Combating violence against women - Stocktaking study on the measures and actions taken in Council of Europe member states«, Europarådet, 2006.

Tirsdag den 5. april 2011

- Q. der henviser til, at chikane af mødre og gravide er en anden form for vold eller overgreb, som kvinder udsættes for, og som navnlig sker i familien eller parforholdet og i det sociale og erhvervsmæssige miljø, hvilket kan føre til, at de enten afskediges fra deres job eller selv siger op, samt til diskriminering og depressioner,
- R. der henviser til, at Kommissionen i sin strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015 understreger, at kønsbestemt vold er et af de centrale problemer, der skal løses, for at opnå reel ligestilling mellem kønnene,
- S. der henviser til, at Kommissionen har varslet, at den i 2011 vil forelægge et forslag til en strategi med sigte på at bekæmpe vold mod kvinder, men også til, at der i Kommissionens arbejdsprogram for 2011 ikke findes nogen eksplicitte referencer til denne strategi,
- glæder sig over, at Kommissionen i sin handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet har forpligtet sig til i 2011-2012 at fremsætte en meddelelse om en strategi til bekæmpelse af vold mod kvinder, vold i hjemmet og skamfering af kvinders kønsorganer, der skal følges op af en EU-handlingsplan⁽¹⁾;
 - foreslår en ny sammenhængende politik mod kønsbestemt vold omfattende:
 - et strafferetligt instrument i form af et direktiv rettet mod kønsbestemt vold
 - foranstaltninger med sigte på at tackle vold mod kvinder på områderne politik, forebyggelse, beskyttelse, strafforfølgelse, foranstaltninger og partnerskab (det såkaldte »six P framework: policy, prevention, protection, prosecution, provision, and partnership«)
 - krav til medlemsstaterne om at sikre, at gerningsmændene straffes i overensstemmelse med forbrydelsens alvor
 - krav til medlemsstaterne om at sikre uddannelse af de personer, der kan komme i kontakt med tilfælde af vold mod kvinder, herunder de personer, der skal håndhæve loven, samt personale på social-, børne-, sundheds- og krisecentre, således at sådanne sager kan opdages, identificeres og behandles korrekt med særligt fokus på ofrenes behov og rettigheder
 - krav til medlemsstaterne om at udvise passende omhu og at registrere og efterforske alle former for kønsbestemt vold med sigte på at indlede retsforfølgning
 - planer for udvikling af specifikke efterforskningsrutiner for politi og ansatte i sundhedssystemet for at sikre beviser på kønsbestemt vold
 - etablering af partnerskaber med højere uddannelsesinstitutioner med sigte på kurser om kønsbestemt vold for professionelle på de relevante områder, navnlig dommere, ansatte i kriminalpolitiet og sundheds- og uddannelsessystemet samt personale, der bistår ofre
 - forslag med sigte på at hjælpe ofre til at genoprette deres liv ved at opfylde de specifikke behov i de forskellige grupper af ofre, som f.eks. mindretalskvinder, ud over at garantere dem sikkerhed og retablere deres fysiske og psykiske helbred samt foranstaltninger til at tilskynde til udveksling af information og bedste praksis i forbindelse med behandling af kvinder, der har overlevet vold

(¹) Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed for EU's borgere - Handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet, s. 13 (KOM(2010)0171).

Tirsdag den 5. april 2011

- integration af specifikke identifikations- og diagnosemekanismer på hospitalernes skadestuer og i det primære behandlingsnetværk med henblik på at konsolidere et mere effektivt adgangs- og overvågnings-system for de berørte ofre
 - krav til medlemsstaterne om i samarbejde med de relevante ngo'er at etablere tilflugtssteder for ofre for kønsbestemt vold
 - minimumskrav for antallet af støttetjenester pr. 10 000 indbyggere for ofre for kønsbestemt vold i form af centre med specifik ekspertise til at hjælpe ofre
 - formulering af et europæisk charter, der fastlægger et minimumsniveau af hjælpetjenester, der skal tilbydes ofre for vold mod kvinder, inklusive: en ret til retshjælp, oprettelse af tilflugtssteder til dækning af ofrenes behov for beskyttelse og midlertidig indkvartering, omgående psykologiske hjælpetjenester, der leveres gratis af specialister på decentraliseret og tilgængelig basis og økonomiske hjælpearrangementer, der sigter mod at fremme ofrenes uafhængighed og letter deres tilbagevenden til et normalt liv og til arbejdslivet
 - minimumsstandarder til at sikre, at ofrene får professionel hjælp i form af rådgivning fra en advokat, uanset deres rolle i straffesagen
 - mekanismer til at lette retshjælp, der gør det muligt for ofrene at gøre deres rettigheder gældende i hele Unionen
 - planer til udvikling af metodiske retningslinjer og bestræbelser på indsamling af nye data med henblik på at opnå sammenlignelige statistiske data om kønsbestemt vold, herunder om kønslig lemlæstelse af piger og kvinder, for at konstatere problemets omfang og for at skabe et grundlag for en ændring i behandlingen af problemet
 - udpegning inden for de næste fem år af et europæisk år mod vold mod kvinder med sigte på at skabe bevidsthed blandt de europæiske borgere
 - krav til Kommissionen og medlemsstaterne om at træffe passende forebyggende foranstaltninger, herunder bevidstgørelseskampagner, hvor relevant i samarbejde med ngo'er
 - gennemførelse af foranstaltninger i lønftaler og bedre koordinering mellem arbejdsgivere, fagforbund og virksomheder samt mellem deres respektive ledelsesorganer for at sikre ofrene relevant information om deres rettigheder som ansatte
 - et øget antal domstole, der specifikt behandler kønsbestemt vold, flere ressourcer og mere uddannelsesmateriale om kønsbestemt vold til dommere, anklagere og advokater samt forbedringer i de specialiserede enheder i de retshåndhævende organer ved at øge antallet af ansatte og forbedre uddannelsen og hjælpemidlerne;
3. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at anerkende voldtægt af og seksuelle overgreb mod kvinder, navnlig begået i ægteskabet, i ikke-registrerede partnerskaber og/eller af mandlige slægtninge, som strafbare handlinger, hvis offeret ikke har givet sit samtykke, sikre, at sådanne lovovertrædelser medfører automatisk retsforfølgelse af gerningsmændene, samt afvise enhver henvisning til kulturelle, traditionelle eller religiøse skikke som en formildende omstændighed i sager om vold mod kvinder, herunder såkaldte æresforbrydelser og kønslig lemlæstelse af piger og kvinder;
4. erkender, at vold mod kvinder er en af de mest alvorlige former for kønsbestemte krænkelser af menneskerettighederne, og at vold i hjemmet mod andre ofre, som f.eks. børn, mænd og ældre, ligeledes er et skjult problem, som ikke må lades ude af betragtning, da det rammer talrige familier;

Tirsdag den 5. april 2011

5. understreger, at børn, der er vidne til fysisk, seksuel eller psykologisk vold eller overgreb mellem forældrene eller andre familiemedlemmer, påvirkes kraftigt;
6. opfordrer medlemsstaterne til, i tilfælde hvor børn har været vidne til voldshandlinger, at udvikle psykologhjælp, der er særlig tilpasset til børn og deres alder, således at de kan håndtere deres traumatiske oplevelser, og som tager behørigt hensyn til barnets tarv;
7. understreger, at indvandrerkvinder, herunder indvandrerkvinder uden papirer, og kvindelige asylansøgere udgør to underkategorier af kvinder, som er særligt sårbare over for kønsbestemt vold;
8. understreger betydningen af en passende uddannelse for alle, der arbejder med kvinder, som er ofre for kønsbestemt vold, navnlig for personer, der repræsenterer retsvæsenet og det retshåndhævende system, især politi, dommere, socialarbejdere og ansatte i sundhedsvæsenet;
9. opfordrer Kommissionen til under anvendelse af al disponibel ekspertise at udarbejde årlige statistikker om kønsbestemt vold, herunder oplysninger om, hvor mange kvinder, der årligt dræbes af deres partner eller tidligere partner, baseret på data fra medlemsstaterne;
10. understreger, at forskning i vold mod børn, unge og kvinder og på et mere generelt plan i kønsbestemt og seksuel vold bør indgå som et tværfagligt forskningsområde i det ottende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling;
11. opfordrer Kommissionen til at overveje at oprette et observatorium for vold mod kvinder, baseret på indberetningen af retssager, hvor vold mod kvinder har indgået;
12. anmoder Kommissionen om at fortsætte sine bestræbelser på at bekæmpe kønsbestemt vold gennem fællesskabsprogrammer, navnlig Daphne-programmet, som allerede med succes har bidraget til bekæmpelsen af vold mod kvinder;
13. konstaterer, at Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) vil udspørge et repræsentativt udsnit af kvinder fra alle medlemsstater om deres erfaringer med vold, og anmoder om, at fokus lægges på en undersøgelse af de svar, kvinderne modtager fra de forskellige myndigheder og støtte-tjenester, når de indgiver anmeldelse;
14. opfordrer medlemsstaterne til at lade omfanget af kønsbestemt vold fremgå tydeligt af deres nationale statistikker og til at træffe foranstaltninger til at sikre, at der indsamles data om kønsbestemt vold, bl.a. om ofrenes køn, gerningsmændenes køn, deres indbyrdes forhold, alder, gerningssted og den forvoldte skade;
15. opfordrer Kommissionen til at forelægge en undersøgelse af den økonomiske virkning af vold mod kvinder baseret på forskning, der anvender metoder, som kan måle de økonomiske konsekvenser af denne form for vold for sundhedstjenesterne, de sociale sikringsystemer og arbejdsmarkedet;
16. opfordrer EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder og Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder til at gennemføre forskning i udbredelsen af vold i teenageforhold og konsekvenserne for teenagers velfærd;
17. bemærker, at såkaldt »stalking«, som 87 % af ofrene for er kvinder, giver psykologiske traumer og alvorlig emotionel stress, og at fænomenet derfor bør betragtes som en form for vold mod kvinder og følgelig bør underkastes retlige foranstaltninger i alle medlemsstater;

Tirsdag den 5. april 2011

18. konstaterer, at traditionelle, skadevoldende skikke, som f.eks. kønslig lemlæstelse af piger og kvinder og såkaldte æresdrab, er yderst relevante former for vold mod kvinder, og opfordrer derfor Kommissionen til specifikt at være opmærksom på traditionelle, skadevoldende skikke i sin strategi til bekæmpelse af vold mod kvinder;
19. erkender, at prostitution, herunder børneprostitution, er et alvorligt problem i Den Europæiske Union, og anmoder om, at der foretages yderligere undersøgelser af forbindelsen mellem den retlige ramme i de berørte medlemsstater og prostitutionens form og omfang; henleder opmærksomheden på den bekymrende stigning i menneskehandelen i og til EU, som er en handel, der navnlig omfatter kvinder og børn, og opfordrer medlemsstaterne til at træffe resolute foranstaltninger til bekæmpelse af disse ulovlige handlinger;
20. anmoder om, at medlemsstaterne anerkender det alvorlige problem med rugemødre, der er en udnyttelse af kvindens krop og hendes reproduktive organer;
21. understreger, at både kvinder og børn er genstand for samme former for udnyttelse, og at begge kan betragtes som varer på det internationale reproduktive marked, samt at disse nye reproduktive arrangementer, som f.eks. anvendelse af rugemødre, øger handelen med kvinder og børn og antallet af illegale adoptioner på tværs af nationalgrænserne;
22. noterer sig, at vold i hjemmet er blevet identificeret som en hovedårsag til aborter og dødfødsler og til mødres død under fødsler, og anmoder Kommissionen om i højere grad at fokusere på vold mod gravide kvinder, hvor gerningsmanden skader mere end én person;
23. understreger, at civilsamfundet, navnlig ngo'er, kvindesammenslutninger og andre offentlige og private frivillige organisationer, der hjælper volds ofre, yder et værdifuldt arbejde, navnlig ved at hjælpe kvindelige ofre, der ønsker at bryde den mur af tavshed, som omgiver dem, og bør støttes af medlemsstaterne;
24. gentager nødvendigheden af at arbejde med både ofrene og gerningsmændene for i højere grad at bevidstgøre sidstnævnte og for at bidrage til at ændre stereotyperne og de socialt fastlagte holdninger, som fastholder de vilkår, som skaber denne form for vold og accepten af den;
25. opfordrer medlemsstaterne til at skabe tilflugtssteder for kvinder med henblik på at hjælpe kvinder og børn til at leve et liv i selvbestemmelse, frit for vold og fattigdom, og som bør tilbyde specialiserede tjenester, medicinsk behandling, retshjælp, psykosocial og terapeutisk rådgivning, retshjælp under retssager, støtte til børn, der er påvirket af vold osv.;
26. understøtter, at medlemsstaterne bør afsætte passende ressourcer til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder, herunder gennem anvendelse af strukturfondene;
27. understreger betydningen af, at medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder træffer foranstaltninger til, gennem instrumenter som ESF eller Progress-programmet at lette genintegrationen på arbejdsmarkedet af kvinder, der har været ofre for kønsbestemt vold;
28. opfordrer EU og medlemsstaterne til at fastlægge en lovgivningsmæssig ramme, som giver indvandrerkvinder ret til eget pas og opholdstilladelse, og som kriminaliserer enhver, der konfiskerer disse dokumenter;

Tirsdag den 5. april 2011

29. gentager som anført i sin beslutning af 25. februar 2010 det synspunkt, at Den Europæiske Union inden for den nye retlige ramme, der er oprettet ved Lissabontraktaten, bør blive medunderskriver af konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) og denne konventions valgfrie protokol;

30. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i internationalt regi at behandle spørgsmålet om vold mod kvinder og kønsaspektet ved overtrædelser af menneskerettighederne, især i forbindelse med de bilaterale associeringsaftaler og internationale handelsaftaler, der er gældende eller under forhandling;

31. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
